

41
к. 46,
3 (xli.)

№ 1591

Амвроси

за Н. Р. Славѣинова.

1) Когато Н. Р. Славѣинова била малче на 10-12 год. омилена
в църквата Св. Фроуц. Космандино в Мърново и се да рече
всерпни нааона, „Благослови, дуче моя, Господа.“ ^{Срещен} по ~~български~~.
Моя била в присъствието на Кривеца. Въ края на тоя
псалом или нааона отбуждено: „Да неседнута гртисини
отъ земли и босекопичи джоре не били ина.“ Когато
малкият гарту достигнал до църквата сатрора, уредомасно
захватил да рече така: „Да неседнута Фризи изъ земли
Болгарски, ако джанабети.“ Разумта се, че ^{на} ~~малкият~~
ранко ~~бил~~ утучал праха и бил изгонен изъ църква.

2) Въ 1861 или 1862 година не помня докъл брѣмето, Славѣи-
новъ ст даденъ подъ едѣ отъ Х. Димитровъ Мамона за 25000 ил.
до хил. гроша, по споразумѣнето се брѣмти си. Славѣиновъ ст
уштинъ в Мърново и, се да го не мислѣтъ по мѣсто (в
[мурцинтъ сатвиралъ джармичантъ], нѣмели да стѣ в Ц-градъ.
Всичко стѣ се принаеми и стѣ раснеси слухъ, че стѣ
в Мърново. На мървѣнѣ се стѣ в уштинѣто при мѣс-
тинъ си принаеми Н. Колъ Митаровъ, каино ст уштинъ в моя
вѣтне, да си запи „сборина“. Въ моя вѣтне се уштинъ и азъ
в уштинѣто. При разговоръ из Н. Колъ доде Калко отъ Мововъ
Калко стѣ едѣнъ робъ съ граждански рѣзъ, гртѣмъ му
стѣ вѣнестъ, кѣто не бѣа, мой нѣкоя не си некоевѣне
акатрѣмъ, и стѣ много неакомо. Да Калко се прикарвѣхъ
вѣтѣмъ анедота по робѣтѣ му, оловѣтѣ, по лобѣтѣ му

